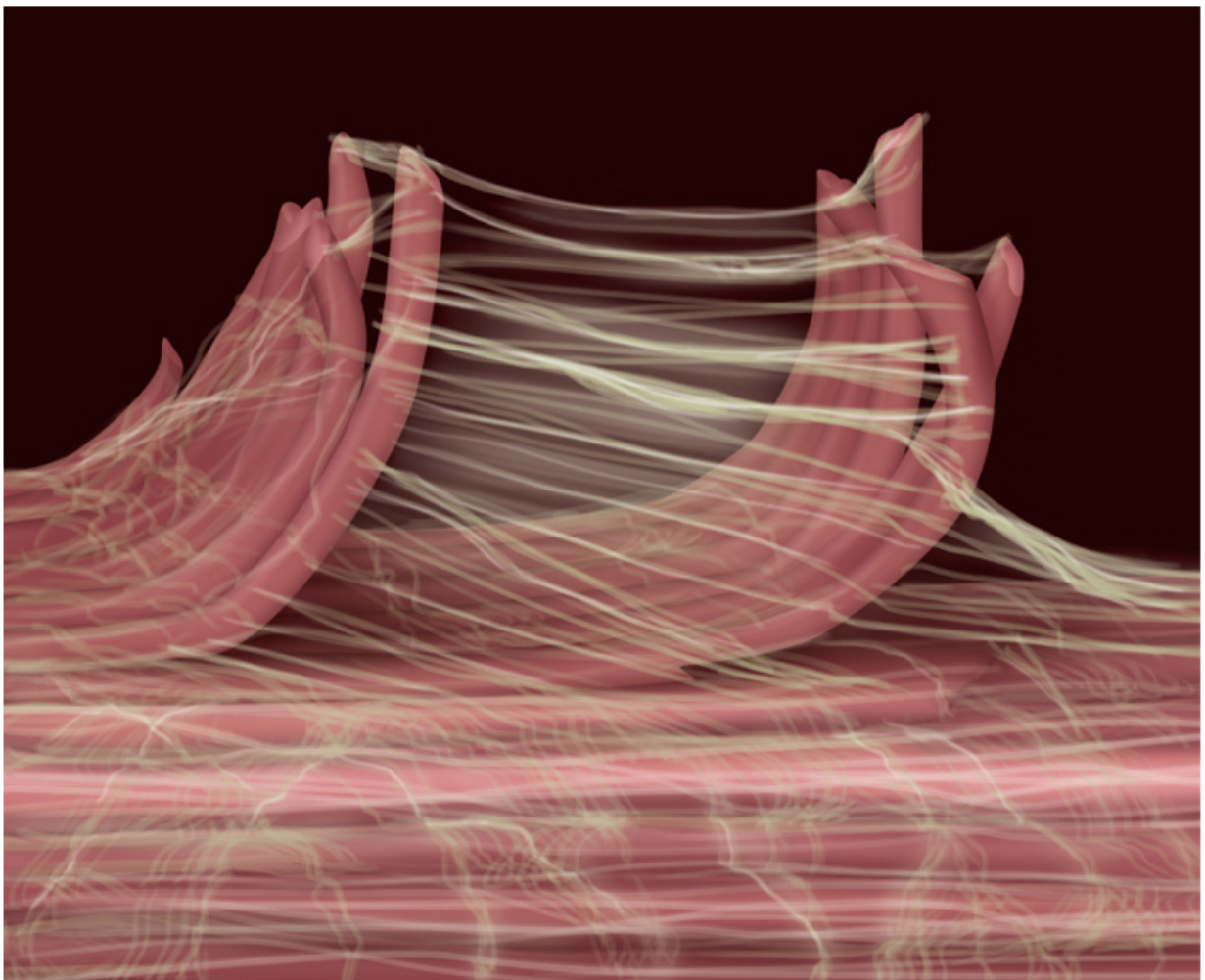

ΠΕΡΙΤΟΝΙΑ – ΕΝΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΝΕΥΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Περιτονία – Ένα δεύτερο νευρικό σύστημα

Η περιτονία μεταφέρει μηνύματα
ενεργώντας ως ένα δεύτερο νευρικό
σύστημα

Reproduced with kind permission from Joseph E. Muscolino. Modeled from a photo by Ronald Thompson.

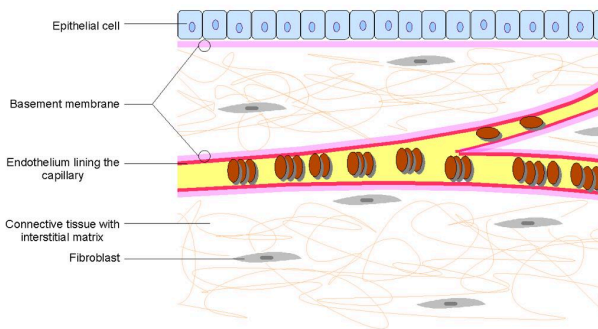
“Of nerve there is no trace. But the cell framework, the cytoskeleton might serve.” 1932’s Nobel Prize winner, Dr. Charles Scott Sherrington (1857-1952) from 1952’s Man on His Nature.

Η άποψη πως αποκλειστικά τα νεύρα παρέχουν τα μέσα σε κάθε κύτταρο να είναι σε θέση να επικοινωνεί με κάθε άλλο κύτταρο στο σώμα μας δεν είναι απολύτως αληθές. Μάλιστα αυτό είναι γνωστό εδώ και αρκετό καιρό.

Γνωρίζουμε για παράδειγμα ότι οι **χημικοί διαμεσολαβητές** προσφέρονται για αυτήν την επικοινωνία (**περισσότερα**). Στη συνέχεια, υπάρχουν τα **ΜΙΚΡΟΒΙΟΤΙΚΑ**, όλα τα μικρόβια σε μια κοινότητα, μερικά προκαλούν ασθένεια, αλλά τα περισσότερα δεν το κάνουν – στη πραγματικότητα πολλά είναι απαραίτητα για τη καλή υγεία) που αποτελούν μέρος του “ENTERIC NERVOUS SYSTEM/ ΕΝΤΕΡΙΚΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ” επιτρέπουν επίσης την κυτταρική επικοινωνία και την ανταλλαγή μηνυμάτων μεταξύ απομακρυσμένων ιστών και οργάνων. Υπάρχει ακόμη ένα άλλο σύστημα μεταφοράς μηνυμάτων στο σώμα σας που μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό (κάποιοι πιστεύουν ακόμη περισσότερο) η **ΠΕΡΙΤΟΝΙΑ/FASCIA**.

Ο **Dr James Oschman**, ερευνητής της περιτονίας, κυτταρικός βιολόγος και βιοφυσικός, πρόσφατα μνημόνευσε ένα απόσπασμα από ένα βιβλίο βιολογίας ηλικίας άνω των 60 ετών το «**Man on His Nature**», όπου αναφέρεται ότι ένας μονοκύτταρος οργανισμός (paramecium) παρόλο που δεν έχει κανένα νευρικό σύστημα, μπορεί να κολυμπήσει σαν δελφίνι, να αποφεύγει τα πλάσματα που προσπαθούν να το φάνε, να βρει φαγητό και σύντροφο. Πως μπορεί να γίνεται αυτό χωρίς να διαθέτει εγκέφαλο ή νευρικό σύστημα για να το καθοδηγεί και του μεταφέρει τα μηνύματα;

Illustration depicting extracellular matrix in relation to epithelium, endothelium and connective tissue

Επιστημονικές έρευνες, με αυξητικό μάλιστα ρυθμό, δείχνουν ορισμένα κύτταρα που βρίσκονται στον συνδετικό ιστό, όχι μόνο να επικοινωνούν απευθείας με το νευρικό σύστημα, αλλά να μπορούν επίσης να επικοινωνούν μεταξύ τους, ακόμη και αν βρίσκονται σε

μεγάλη απόσταση. Ο **Δρ Alfred Pischinger (1899-1982)** που ήταν επικεφαλής του Τμήματος Ιστολογίας και Εμβρυολογίας στο Ιατρικό Κολλέγιο του Πανεπιστημίου της Βιέννης, το 1948 προχώρησε ένα βήμα παραπέρα από τον **Andrew Taylor Still** και περιέγραψε πως προέκυψε ο «νευρωνικός» έλεγχος του έξω κυτταρικού δικτύου (extracellular matrix) -τα σάκχαρα, οι πρωτεΐνες κι οι μεμβράνες που βρίσκονται μεταξύ των κυττάρων και απορροφούν τη μηχανική καταπόνηση- θεωρώντας πως από εκεί ξεκινούν οι ασθένειες, κάτι που άλλοι επιστήμονες συμφωνούν όλο και [περισσότερο](#)

Ο **Δρ Oschman** έδειξε πως η όποια σωματική κίνηση -ανεξάρτητα από το πόσο μικρή είναι -δημιουργεί ηλεκτρικά πεδία που προκαλούνται από τη συμπίεση, παραμόρφωση και τέντωμα των συνδέσμων, των τενόντων, της περιτονίας, των οστών και άλλων βασιζόμενων στο κολλαγόνο συνδετικών ιστών. Όπως συμβαίνει και στα νεύρα αυτά τα μηνύματα εξαπλώνονται σε όλους τους περιβάλλοντες ιστούς, όπως ο κυματισμός σε μια λίμνη, παρέχοντας πληροφορίες σε άλλες περιοχές του σώματος. Αυτά τα μηνύματα ταξιδεύουν μέσω του έξω κυτταρικού δικτύου, που έχει ως βάση το νερό, με την ταχύτητα του ήχου στο νερό -750 mph- σε αντίθεση με μόλις πάνω από 150 mph που ταξιδεύουν τα νευρικά μηνύματα.

Ο **Δρ. Pischinger** προχώρησε πολύ περισσότερο [ώστε να δηλώσει ότι η Περιτονία/Fascia είναι όργανο](#). Επιπλέον, **ισχυρίζεται ότι είναι το μεγαλύτερο όργανο του σώματος – το μοναδικό σύστημα που αγγίζει κάθε άλλο σύστημα**(παρόλο που οι περισσότεροι γιατροί θα συμφωνήσουν ότι το δέρμα είναι το μεγαλύτερο

όργανο). Αν και γνωρίζουμε ότι στο ανθρώπινο σώμα, τα νεύρα διακλαδίζονται μέχρι να αγγίξουν / επηρεάσουν κάθε κύτταρο στο σώμα, αντιλαμβανόμαστε ότι η θεωρία του Δρ. Pischinger δεν ήταν μακριά από την πραγματικότητα. **Ο Pischinger ήταν ένας από τους πρώτους που αναγνώρισε την απίστευτη σημασία της Περιτονίας όταν είπε πριν από περίπου μισό αιώνα: “Η περιτονία πρέπει να θεωρείται ως ένα ενιαίο όργανο, ένα ενιαίο σύνολο, το περιβάλλον στο οποίο λειτουργούν όλα τα σωματικά συστήματα”.**

Η Δρ *Hellen Langevin* του Πανεπιστημίου του Βερμόντ (νευρολόγος και ενδοκρινολόγος που σχετίζεται και με το Χάρβαρντ) έδειξε ότι η Περιτονία αποτελεί ένα δίκτυο που περιλαμβάνει ολόκληρο το σώμα, το οποίο λειτουργεί όπως τα νεύρα, έχοντας την ικανότητα να μεταφέρει σήματα. Όπως στα νεύρα, τα ερεθίσματα ταξιδεύουν μέσω κυττάρων που ηλεκτρικά πολώνονται και εκπολώνονται. Ωστόσο, η διαδικασία δεν σταματά εκεί. Η αναδιάρθρωση των ιστών, τα μηχανικά φορτία, η κυτταρική παραμόρφωση, οι αλλαγές στη στάση και οι μεταβολές στη κίνηση ή τη θέση (ιδιοδεκτικότητα), μεταδίδουν επίσης σήματα. Αυτά τα σήματα διαδοροποιούνται από τη διαταραγμένη λειτουργικότητα, αποτέλεσμα για παράδειγμα χρόνιου πόνου ή τραυματισμού (ουλώδης ιστός). Η Δρ. Langevin συνεχίζει ακόμη περισσότερο, φτάνει μέχρι και να συζητήσει την πιθανότητα μιας σχέσης μεταξύ του συνδετικού ιστού (Fascia) και των οργανικών συστημάτων. Αυτό δεν έχει ακόμη αποδειχθεί στους ζώντες ανθρώπους.

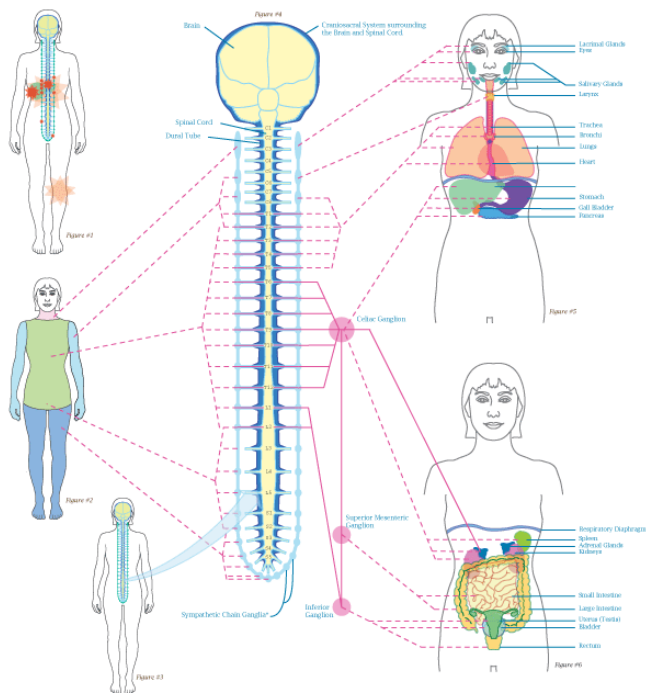
Συμπερασματικά μπορούμε να ισχυριστούμε ότι η ικανοποιητική λειτουργία της περιτονίας και του συνδετικού ιστού είναι απόλυτα κρίσιμη για την καλή γενική υγεία του ανθρώπου. Έχουμε ακούσει σημαντικούς επιστήμονες (Oschman, Pischinger, Ingber, Still και πολλούς άλλους) να διατυπώνουν την αμφιλεγόμενη άποψη ότι όλες οι ασθένειες προκύπτουν από ανωμαλίες στη περιτονία του σώματος. [Η πίστη τους είναι αποτέλεσμα δεκαετιών κλινικής εμπειρίας και έρευνας](#). Μπορείτε να βρείτε σχετικά άρθρα στον σύνδεσμο: [ΕΔΩ](#)

Κρανιοϊερή Θεραπεία του Dr John Upledger

Σύμφωνα με το *National Center for Complementary and Alternative Medicine (NCCAM, 2011)* η Κρανιοϊερή Θεραπεία κατατάσσεται στις «Πρακτικές δια χειρισμών εστιασμένες στο σώμα», πρακτικές δηλαδή που βασίζονται στη κινητοποίηση μυοσκελετικών δομών ώστε να επηρεάσουν τη φυσιολογία του οργανισμού.

Facilitated Segments

Illustrated by Tad Warner, D.M.P., C.S.F.D.
Copyright 2011, All Rights Reserved
www.carycenterst.com

Οι κλινικές επιδράσεις της Κρανιοϊερής Θεραπείας περιλαμβάνουν:

- 1- Απελευθέρωση μαλακών ιστών, που περιλαμβάνει το κυτταρικό και ηλεκτροχημικό δίκτυο τους, αγγεία, λεμφαγγεία και έξω κυτταρικά υγρά, επιτρέποντας ολόκληρη τη μυοπεριτονιακή δομή να αποσυμπιεστεί και να επανακτήσει τη λειτουργική της συμμετρία.
- 2- Αποσυμπίεση μυοσκελετικών δομών, συμπεριλαμβανομένων των αρθρώσεων, συμφύσεων, συγχονδρώσεων, κρανιακών ραφών και τρημάτων.
- 3- Κινητοποίηση των μυοσκελετικών δομών, δηλαδή αρθρώσεων, νευρικού ιστού, σπλάχνα κ.α. βελτιώνοντας την ισορροπία και τη λειτουργική τους αρμονία.
- 4- Ενεργοποιεί το νευρικό και ενδοκρινικό σύστημα, επιδρώντας στον μεταβολισμό.
- 5- Ενισχύει τη κίνηση και ανταλλαγή υγρών του σώματος. Ως εκ τούτου, διανέμονται καλύτερα τα θρεπτικά συστατικά, τα

αντισώματα και ξεπλένει τα απόβλητα του οργανισμού, λιπαίνει τους ιστούς, μειώνοντας τη τριβή και τάση μεταξύ τους, βελτιώνει την αγγειακή και λεμφική ροή, ιδιαίτερα το εγκεφαλονωτιαίο υγρό με αποτέλεσμα την απομάκρυνση των τοξικών βαρέων μετάλλων από το Κεντρικό Νευρικό Σύστημα.

Από τα προηγούμενα μπορούμε να αντιληφθούμε το σημαντικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η Κρανιοϊερή Θεραπεία του Dr John Upledger, στη καλή υγεία του ανθρώπου.

ΠΗΓΗ:

[FASCIA TRANSMITS MESSAGES](#)